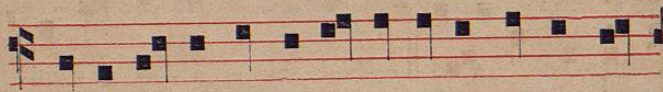
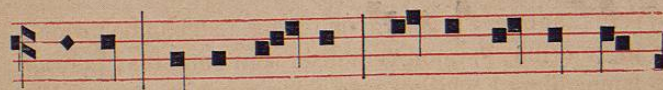

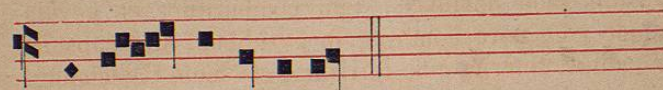
Deinde dicti duo Cantores prosequuntur versus :

Cor-de na-tus ex pa-ren-tis alvum implens Vir-

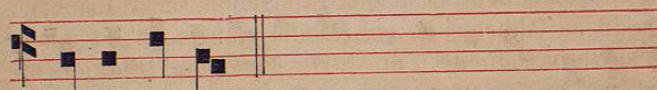

gi-nis, præ-sta lu - cem, clau-de mortem Chri-

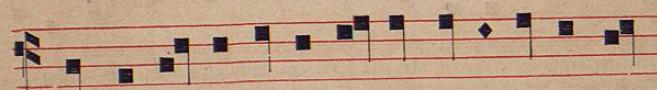
sma-tis con-sor-ti-bus.

Chorus replicat versum :

O Re-dem-ptor.

Quo replicato, dicti duo Cantores prosequuntur versum :

Sit hæc di - es fe-sta no-bis sæ-cu-lo-rum sæ-

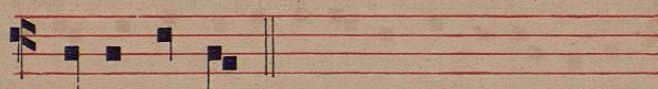

culis : sit sa-er-a - ta di-gna lau-de, nec se-

ne - scat tem-po-re.

Chorus replicat versum :

O Re-dem-ptor.

Vetus autem Chrisma, et oleum Catechumenorum, ac infirmorum, si quod remanserat in ampullis, ponitur in lampadibus Ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur. Reliquum autem, quod est in pyxidibus, sive capsulis cum bombyce, igni comburitur; et novum deinde cum nova bombyce in pyxidibus, sive capsulis imponitur. Interim dum Chrisma, et oleum Catechumenorum ad sacristiam portantur, Pontifex sedens cum mitra lavat manus, deinde redit ad altare, prosequitur Missam, ut in Missali habetur, et dicto *Ite Missa est*, dat benedictionem, et dicens Evangelium sancti Joannis, accedit ad falditorium; ubi sedet cum mitra, et jubet Presbyteros attente, ut juxta Canonum traditionem Chrisma et olea fideliter custodiant, et nulli sub prætextu medicinæ, vel maleficii tradere præsumant, alioquin honore priventur.

ORDO AD SYNODUM.

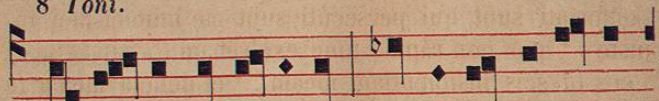
SACERDOTES et Clerici universi qui ad Synodum de jure vel consuetudine venire tenentur, conveniunt in civitate, vel alio loco, prout Pontifex ordinaverit.

Prima autem die Synodi Pontifex summo mane cap-pam indutus, ab universo Clero cum superpelliceis comitatus, ad Ecclesiam pergit; paratur in sede; celebrat Missam de Spiritu sancto, et præbet Clero sacram

Communionem. Qua finita, paratur faldistorium ante medium altaris, juxta inferiorem gradum, per quem ad altare ascenditur; et alia sedes in plano altaris (poterit tamen faldistorium suo tempore, loco secundæ sedis, cum tempus erit, poni). Pontifex vero supra rochetum, vel si sit Regularis, supra superpelliceum amictu, stola; pluviali rubeo, et mitra pretiosa induitur, quibus paratus, baculum Pastoralem manu ferens, accedit coram altari; Diacono, et Subdiacono paratis rubeis ornamentis, ac si in Missa servire deberent, ipsum hinc et inde associantibus, et ibi ante faldistorium sibi paratum genuflexus, deposita mitra, incipit, schola prosequente, Antiphonam :

8 Toni.

Ex-au - di nos Do-mi-ne, quo-ni-am be-ni-gna

est mi-se-ri-cor-di-a tu-a : et se-cun-dum

mul-ti-tu-di-nem mi-se-ra-ti-o-num tu-a - rum

re - spi-ce nos Do-mi-ne. Ps. Salvum me fac

De-us. E u o u a e.

PSALMUS 68.

SALVUM me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Incepto Psalmo, sedet Pontifex, accepta mitra, et sic manet quousque finiatur Psalmus, et Antiphona repetatur.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia. Veni in altitúdinem maris : * et tempésta demérsit me. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecerunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimici mei injúste : * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delicta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me; * qui quærun't te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsió fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opéru'i in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratió'nem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae.

Fripi me de luto, ut non infingar, * libera me ab iis qui oderunt me, et de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum : * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua : * et secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo : * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, et libera eam : * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et confusionem meam, * et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me : * improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristareretur, et non fuit : * et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * et in retributiones, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam : * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt : * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : * et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium : * et cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico : * et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et laetentur : * quaerite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus : * et victos suos non despexit.

Laudent illum caeli et terra, * mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion : * et aedificabuntur civitates Judae.

Et inhabitabunt ibi : * et hereditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam ; * et qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Glória Patri. Sicut erat, etc.

Finis Psalmo, et repetita Antiphona, Pontifex surgit, deposita mitra, et versus ad altare, dicit :

ADSUMUS, Domine sancte Spiritus, adsumus, peccati quidem immanitate detenti, sed in nomine tuo specialiter aggregati : veni ad nos, adesto nobis ; dignare illabi cordibus nostris : doce nos, quid agamus ; quo gradiamur, ostende ; quid efficiamus, operare. Esto solus et suggestor, et effector iudiciorum nostrorum, qui solus cum Deo Patre, et ejus Filio nomen possides gloriosum : non nos patiaris perturbatores esse justitiae, qui summe diligis aequitatem ; ut sinistrum nos non ignorantiae trahat ; non favor inflectat ; non acceptio muneris, vel personae corrumpat : sed junge nos tibi efficaciter solius tuae gratiae dono, ut simus in te unum, et in nullo deviemus a vero ; quatenus in nomine tuo collecti, sic in cunctis teneamus cum moderamine pietatis justitiam, ut hic a te in nullo dissentiat sententia nostra, et in futuro pro bene gestis consequamur praemia sempiterna.

Respondetur ab omnibus Amen.

Finito primo versu, Pontifex surgit, stans versus ad altare, sine mitra, usque ad finem Hymni; similiter omnes alii cum Pontifice surgunt.

Qui diceris Paráclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritalis únctio.

Tu septiformis múnere,
Dígitus patrénæ dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pépeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem;
Noscámus atque Filium;
Teque utriúsque Spíritum,
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Filio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. *R.* Amen.

Expleto Hymno, omnes sedent in silentio, et Pontifex, accepta mitra, sedens in sede prædicta supra, in plano altaris posita, eos, si placet, in hanc sententiam alloquitur.

VENERABILES consacerdótes, et fratres nostri charíssimi, præmissis Deo præcibus, opórtet ut ea, quæ de divinis officiis, vel sacris Ordínibus, aut étiam de nostris móribus, et necessitatibus ecclesiásticis a nobis conferénda sunt, cum charítate et benignítate unusquisque vestrum

suscípiat, summáque reveréntia, quantum valet, Dómino adjuvánte, percípiat, vel quæ emendatíone digna sunt, omni devotíone unusquisque fidéliter stúdeat emendáre: et si cui forte quod dicétur, aut agétur, displiceat, sine álquo scrúpulo contentiónis, palam coram ómnibus cónferat: quátenus Dómino mediánte, et hoc ad óptimum statum pervéniat; ita ut nec discórdans contentío ad subversiónem justítiae locum invéniat, neque íterum in perquirénda verítate vigor nostri órdis, vel solícitúdo tepéscat.

Post allocutionem hujusmodi, vel prius, prout magis placuerit Pontifici, fit per aliquem virum doctum idoneum sermo, in quo tractatur de disciplina ecclesiastica, de divinis mysteriis, et de correctione morum in Clero secundum ea, quæ Pontifici videbuntur. Et post sermonem, quærelæ, si quæ sint, audiuntur.

Deinde Archidiaconus ex suggesto alta voce legit decreta sacri Concilii Tridentini de residentia, et de professione Fidei, quam tunc emittent omnes, qui ad eam

tenentur, in manibus Pontificis, juxta formam infra positam; item de eligendis Examinatoribus, qui statim nominantur, et approbantur, et jurant in manibus Pontificis, demum de eligendis Judicibus causarum, qui similiter proponuntur, ut supra.

Postremo charitative monentur omnes, quod durante Synodo honeste se habeant in omnibus, et extra; ita quod eorum conversatio ceteris sit merito in exemplum. Quo facto, surgit Pontifex, et solemniter omnibus benedicit, dicens: Sit nomen Dómini benedictum, etc., more consueto; qua data, discedunt omnes.

FORMA JURAMENTI.

Ego N. firma fide credo, et profiteor ómnia, et singula, quæ continentur in Symbolo fidei, quo sancta Romana Ecclesiá útitur; videlicet, Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilibus ómnium, et invisibilibus. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum, ante ómnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri, per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salutem descendit de cœlis. Et incarnátus est de Spiritu sancto ex María Virgine: et homo factus est. Crucifixus étiam pro nobis sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurrexit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascendit in cœlum; sedet ad dexteram Patris. Et iterum ventúrus est cum glória judicare vivos, et mórtuos; cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum Dóminum, et vivificántem; qui ex Patre Filióque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adorátur, et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam Cathólicam et Apostólicam Ecclesiám. Confiteor unum

baptísma in remissionem peccatórum. Et expécto resurrectionem mortuórum. Et vitam ventúri sæculi. Amen. Apostólicas, et Ecclesiásticas traditiónes, reliquásque ejúsdem Ecclesiæ observatiónes, et constitutiónes firmissime admítto et ampléctor.

Item sacram Scriptúram juxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesiá, cujus est judicare de vero sensu et interpretatióne sacrárum Scripturárum, admítto; nec eam umquam nisi juxta unánimem consensum Patrum accípiam et interpretábor.

Profiteor quoque septem esse vere et próprie Sacraménta novæ legis, a Jesu Christo Dómino nostro institúta, atque ad salutem humáni géneris, licet non ómnia singulis necessária, scilicet Baptísmum, Confirmatiónem, Eucharistiám, Pœniténtiam, Extrémam Uctiόnem, Ordinem, et Matrimónium; illaque grátiam conférre, et ex his Baptísmum, Confirmatiónem, et Ordinem, sine sacrilégio, reiterári non posse. Recéptos quoque et approbátos Ecclesiæ Cathólicæ ritus, in supradictórum ómnium Sacramentórum solémni administratióne recípio et admítto: ómnia et singula quæ de peccáto origináli, et de justificatióne, in Sacrosáncta Tridentína Synodo definita et declaráta fuérunt, ampléctor et recípio.

Profiteor páriter in Missa offérri Deo verum, próprium, et propitiátórium sacrificium, pro vivis, et defúctis; atque in sanctíssimo Eucharistiæ Sacraménto esse vere, réaliter et substantiáliter Corpus, et Sánguinem, una cum ánima, et divinitáte Dómini nostri Jesu Christi, fierique conversiόnem totius substántiæ panis in Corpus, et totius substántiæ vini in Sánguinem, quam conversiόnem Cathólica Ecclesiá Transsubstantiatiόnem appellat.

Fáteor étiam sub áltera tantum spécie, totum atque íntegrum Christum, verúmque Sacraméntum sumi. Constanter téneo Purgatórium esse, animásque ibi deténtas

fidélium suffrágiis juvári. Similiter et Sanctos una cum Christo regnántes, venerándos atque invocándos esse; eósque oratiónes Deo pro nobis offerre; atque eórum reliquias esse venerándas. Firmíssime ássero imágenes Christi, ac Deiparæ semper vírginis, necnon aliórum Sanctórum habéndas et retinéndas esse, atque eis débitum honórem ac veneratiónem impertiéndam. Indulgentiárum étiam potestátem a Christo in Ecclesiá relictam fuisse; illarúmque usum Christiáno pópulo máxime salutárem esse affirmo. Sanctam Cathólicam, et Apostólicam Románam Ecclesiám, ómnium Ecclesiárum matrem, et magístram agnóscó; Romanóque Pontífici, beáti Petri Apostolórum princípis successóri, ac Jesu Christi Vicáριο veram obediéntiam spóndeó, ac juro. Cétera item ómnia a sacris Canónibus, et oecuménicis Conciliis, ac præcipue a sacrosáncta Tridentina Synodo trádicta, defínita, et declaráta, indubitánter recipio atque profíteor; simúlque contrária ómnia, atque hæreses quascúmque ab Ecclesiá damnátas, et rejéctas, et anathematizátas, ego páriter damno, rejicio, et anathematizo. Hanc veram Cathólicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsénti sponte profíteor, et veráciter téneo, eámdem íntegram, et inviolátam, usque ad extrémum vitæ spíritum, constantíssime (Deo adjuvánte) retinére, et confitéri, atque a meis súbditis, vel illis, quorum cura ad me in múnere meo spectábit, tenéri, docéri, et prædicári, quantum in me erit, curatúrum. Ego idem *N.* spóndeó, vóveo, ac juro. Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangéλια.

SECUNDA die convenientibus iterum omnibus in Ecclesia, finita Missa, Pontifex, paratus ut supra, procedit coram altari, Diacono et Subdiacono, paratis ut supra, ipsum associantibus, et ibi in faldistorio ante medium altaris juxta inferiorem gradum sibi parato genuflexus, deposita mitra, inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

8 Toni.

Pro-pi - ti-us e-sto pec-ca-tis nostris Do-mi-ne,

ne-quando di-cant gen - tes : U - bi est De-us

e - o - rum? Ps. De-us ve-ne-runt gen-tes in hæ-re-

di-ta-tem tu-am, pol-lu-e-runt templum san-ctum

tu-um. E u o u a e.

Finita Antiphona, et incepto Psalmo, sedet Pontifex, reassumpta mitra, usque ad finem Psalmi.

PSALMUS 78.

DEUS venérunt gentes in hæreditátem tuam, pollué-runt templum sanctum tuum : * posué-runt Jerúsalem in pomórum custódiám.

Posué-runt morticína servórum tuórum, escas volatilibus cœli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris : * subsannatio et illusio his, qui in circūitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordiae tuæ : * quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster; et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Ne forte dicant in Géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in nationibus coram óculis nostris,

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum : * improperium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

Glória Patri. Sicut erat, etē.

Deinde, finito Psalmo, et repetita Antiphona, Pontifex, deposita mitra, surgit, et stans versus ad altare, dicit :

OREMUS.

NOSTRORUM tibi, Dómine, curvántes gēna córdium, quæsumus, ut bonum quod in nobis a te requiritur exequámur; scilicet, ut prompta tecum sollicitúdine gradiétes, discretiónis árduæ subtile judicium

faciámus; ac misericórdiam diligétes, clareámus stúdiis tibi plácitæ actiónis. Per Christum Dóminum nostrum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

MENTIBUS nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde, quátenus in nómine tuo collécti, sic in cunctis teneámus cum moderámine pietátis justítiam, ut hic a te in nullo disséntiat volúntas nostra, sed semper rationabilia meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exequámur, et factis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

OREMUS.

Et ministri dicunt : Flectámus gēna. *ñ.* Leváte.

DEUS, qui nos justítiam loqui, et quæ recta sunt, præcipis judicáre; tribue nobis, ut neque iniquitas in ore, nec právitas inveniátur in mente; ut puro cordi púrior sermo conséntiat, ostendátur in ópere justítia, neque appáreat dolus in lingua, sed ex corde véritas proferátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *ñ.* Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, ascendit ad planum altaris, et sedet in sede, seu faldistorio ibidem sibi parato.

Tum accedit Diaconus cum thuriferario, et Pontifex imponit incensum; deinde Diacono benedicit, qui procedens ad locum consuetum signat, incensat, et cantat Evangelium, ut heri, Pontifice ante sedem prædictam sine mitra verso ad Diaconum stante.